

pege på de meget alvorlige mangler, som stadig forekommer, og som blandt andet fremgår af de i løbet af 1969 offentliggjorte publikationer vedr. den katastrofale overbelægning på de eksisterende institutioner og det i disse publikationer klart dokumenterede behov for fornyelser og udvidelser indenfor såvel det interne som det externe forsorgsområde.

Vi tillader os i denne forbindelse at henvise til:

a. Fynsrapporten af januar 1969, der fastslår overbelægning og behov for Fynscentrets område.

b. Finansministeriets publikation af juli 1969 omfattende hovedtendenser i sundheds- og forsorgsinstitutionernes udvikling frem til 1985.

c. Åndssvageforsorgens publikation pr. 1. oktober 1969 om 10 års åndssvageforsorg, hvori det især understreges, at der er et uafviseligt behov for investering af mindst 100 mill. kr. pr. år i de første 15 år for at opnå en forsvarlig dækning af de åndssvages behov, og endelig

d. De af Statens Åndssvageforsorg ved egen foranstaltning, gennem de enkelte forsorgscentre, indhentede oplysninger om overbelægnings og behov for nye institutioner — såvel de eksterne som interne — udarbejdet i september 1969.

Den således stærkt påkrævede udbygning af åndssvageforsorgen bør ikke nedbremses eller midlertidigt standses, men landsforeningen forudser, at noget sådant ikke vil kunne undgås, hvis den foreslåede ændring af styrelsesformen gennemføres midt i opbygningsperioden.

Selv om man ved straks at indlægge åndssvageforsorgen direkte i socialstyrelsen kommer et skridt i retning af at indpasse åndssvageforsorgen i det sociale serviceområde og i en samlet planlægning og

selv om man herved i nogen udstrækning vil kunne undgå dobbeltforelæggelser af visse generelle og principielle sager, samt

selv om man herved i nogen grad kunne forenkle administrationen af de af staten ydede byggelån, åndssvageforsorgens pensionsfonds og generelle lønforhandlinger, er den foreslåede ændring ikke tilrådelig i øjeblikket, alene fordi den først efter en længere indkøringsperiode vil kunne føre til den

påkrævede aktive indsats for åndssvageforsorgens udbygning.

Landsforeningen finder det meget påkrævet, at denne udbygning tilendebringes under en koncentreret ledelsesform på linie med den hidtidige, og det kan efter landsforeningens opfattelse bedst ske derved, at man overlader de beføjelser og bemyndigelser, åndssvageforsorgens bestyrelse hidtil har haft, og som i henhold til lovforslaget foreslås givet til socialstyrelsen, til et organ opbygget som det foreslåede, centralt vejledende råd evt. suppleret med et antal politisk valgte medlemmer.

Et sådant organ vil kunne sikre kontinuiteten i forsorgens udbygning. Det vil ved sine medlemmer valgt af amtskommunerne kunne sikre kontakten til det øvrige, sociale servicesystem, og der vil efter landsforeningens opfattelse intet være til hinder for, at dette organ kan underkastes socialstyrelsens kontrol på linie med den kontrol, socialministeriet hidtil har udøvet overfor åndssvageforsorgens bestyrelse.

Ved forældrerepræsentationen i dette organ sikrer man videreførelse af det i forsorgsloven af 1959 fastslåede, at forbrugerne repræsenteret ved forældrene skal have andel i beslutningsprocesserne og hermed også i den ansvarlige ledelse.

Det vil efter landsforeningens opfattelse være meget uheldigt at fratage forældrerepræsentationen medindflydelse og medansvar netop nu, hvor alt går i retning af at give forbrugerne større indflydelse, og specielt netop nu, hvor forældre og forsorg er i gang med at etablere et virkeligt fungerende samarbejde til stor gavn for begge parter.

Når det er besluttet, at åndssvageforsorgen med tiden skal overgå til amtskommunal administration, bør overgangen hertil fremskyndes mest muligt, så også åndssvageforsorgen får andel i de fordele, indlemmelsen i det øvrige servicesystem kan rumme, og således at åndssvageforsorgen ikke sækker for meget bagud i forhold til de fra starten indlemmede.

Landsforeningen henstiller derfor meget indtrængende, at der søges fastlagt en tidsramme for tilendebringelsen af åndssvageforsorgens udbygning.

*Ad 2.* Hvad angår det lokale råd, der i henhold til lovændringsforslaget skal være